
Húsvét VI. hete

Péntek

ApCsel 18,9-18 ■ Jn 16,20-23a

„Pál Kenkreában lenyíratta a haját, mert fogadalmat tett.”

Ez a mozzanat a krisztusi ember küldetésének sajátos oldalára világít rá. Szent Pál a legintenzívebb apostoli munka, az igehirdetés, az utazás fáradalmi és a testi-lelki megpróbáltatások közepette sem feledkezik meg arról, hogy az Úrnak tartozik önmagával. A nazireátus fogadalma az Istennek szenteltség kifejezőeszköze, s miközben Szent Pált – lelkileg, de néha fizikailag is – csaknem széttépik, ő nem hagyja szétszaggatni, szétforgácsolni belső világát, hanem még nagyobb hangsúlyt ad Krisztushoz való tartozásának.

Az Úrral való bensőséges kapcsolat ápolásának kell hogy legyenek külső jelei is. Ezek vissza is hatnak a belsőre, és megerősítik a lelki elkötelezettséget.

A vallási törvények megtartása, az önként vállalt fogadalmak, az önmehtagadás nem a szentség maga, mégcsak nem is jele annak, de eszköze és feltétele. Azt a lelkületet segít kialakítani magunkban, amely szüntelen Isten akaratára figyel, hogy felismerjük, mit akar cselekedni általunk.

Isten elsősorban nem aktivitást vár tőlünk. Mindenekelőtt azt akarja, hogy megszülessünk a Szentlélekben, Krisztus által, az ő gyermekeivé. Ez a születés pedig bizonyos fájdalommal jár, amint erről Jézus is beszél az Evangéliumban, hiszen új életre születésünk nem mehet végbe egyfajta halál nélkül. Azonban éppen ez a születés lesz új, el nem múló örömünk forrása.

Nem a mi cselekedeteink, aszkézisünk, jó elhatározásaink az élet és az öröm forrása, hanem ez az új életre való születés. Olyan öröm forrása, melyet nem befolyásolnak a külső körülmények változásai és kedélyállapotunk hullámzásai. Az istengyermekségre születés öröme más dimenzióban van, mint e világ örömei, ezért nem veheti el tőlünk senki sem.

Kérdeznivalónk sincs már, hiszen Isten élete áramlik bennünk, s ez több, mint bármi, amit ésszel fel lehetne fogni és meg lehetne magyarázni. Arra azonban időről időre szükségünk van, hogy földi életünk gondjai, teendői közepette újra meg újra erre a misztériumra irányítsuk figyelmünket, s Istennel egyesült életünk külső jelek által is megerősítést nyerjen.